

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

V. Erectio Oppidi S. Sebastiani Brasilien. in Civitatem, ejusque Ecclesiæ in
Cathedralem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

ex ipsa Regione Brasiliæ. percipiuntur gratiose, & irrevocabiler ad hunc effectum donavit, & solvere quotannis promissit, seu promittit similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Juspatroni, & præsentandi intra annum ad Episcopatum Regibus Portugalliæ conceditur.

Etiamsi vacet apud S. Sedem.

Item ad alias Dignitates, & beneficia.

Etiamsi vacent apud S. Sedem.

Declaratur Juspatroni, competere ex dotatione, & fundatione, nec ei esse derogandum.

Clausula.

§. 7. Et insuper Petro Principi, & Governatori, ac pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis Juspatronatus, & præsentandi personas idoneas infra annum ad dictam Ecclesiam de Olinda videlicet nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiamsi apud Sedem Apostolicam vacare contigerit per nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem hujusmodi in ejusdem de Olinda Ecclesiæ Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficiendum. Ad majorem vero post Pontificalem, & principes, & alias dignitates, Canonicatus, & præbendas, necnon Beneficia erigenda, & per Petrum Principem, & pro tempore existentes Reges hujusmodi ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda tam ab eorum primæ erectione, postquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis etiam ex quarumcumque personis, etiam apud Sedem eandem vacare contigerit pro tempore existenti Episcopo de Olinda præfato similiter per eum ad præsentationem præfati Petri Principis, & pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a jure præfixum in ipsis dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, ac Beneficiis instituendis eadem auctoritate pariter perpetuo reservamus, ac concedimus.

§. 8. Decernentes Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi præfato Petro Principi, & Governatori, & pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis ex meritis fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eandem etiam consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, neque derogatum censi, nisi ipsius Petri Principis & Governatoris, & pro tempore existentium Regum præfatorum ad id expressus accedat assensus, & si quovis modo derogetur derogationes hujusmodi cum inde sequutis nullius roboris, efficaciam, vel momenti fore.

§. 9. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, & eundem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque præfate Nuncios, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublatæ, & quibusvis aliis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus præmissis, præsertim, quod Ecclesia Sancti Salvatoris Brasiliæ, præfata vacet, & Pastore suo destituta reperitur, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, & ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, & Nostra, ac Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ulyssiponen., & Sancti Salvatoris de Bahia Ecclesiarum præfatarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, reservationis, concessionis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omni-

potentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto, decimo Kalendas Decembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

Erigitur Oppidum S. Sebastiani in Regno Brasiliæ in Civitatem, ejusque Ecclesia Parochialis in Cathedralam.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontificis Pastoralis sollicitudo in summo Apostolicæ potestatis folio ex Omnipotentis Dei providentia constituta ad ea potissimum dirigitur, per quæ Salvatoris nostri Jesu Christi æternitatis Unigeniti fides, & gloria in dies magis augetur, & multiplicatur, qui ubi messem multam esse conspexit, operariorum penuriam attendens, Ministrorum suorum curas, variis in diei horis ad opera mittere non destitit, cum & ipse, ut homines salutaris vitæ, cælestis patriæ cultores efficeret, de summis Cælorum ad hujus Mundi infima, & in Sacrosanctæ Crucis Ara pro nostra salute in pretium immolari dignatus sit, cujus cum licet vices geramus in Terris inter multiplices curas, quæ ex Apostolico munere nobis incumbere dignoscimus, illa præsertim cordi nostro est ut multiplicata messe agri, & dominici cultores multiplicentur, quorum assiduis operibus, & fructuosis Ministeriis fructus spiritualis ad Centesimum usque augeatur, & Populus Christianus eidem Receptoribus gubernetur, quos Pastor æternus sui operis Vicarios esse disposuit, propterea piissimi Patris familias partes favorabiliter implere exoptamus.

§. 1. Sane cum in Regno Brasiliæ, in ea parte, quæ Rivus Januarii appellatur, inter cætera unum Oppidum Civitas nuncupatum Sancti Sebastiani Brasiliæ. Diocesis quater mille circiter focularibus constans Regum Portugalliæ Dominio subjectum, & in eo una Parochialis Ecclesia sub ejusdem Sancti Sebastiani invocatione, in qua Missa, & alia divina Officia, & Ecclesiastica sacramenta administrantur, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio pluribus virorum Monasteriis, Incolisque generis nobilitate, literarumque, & armorum gradibus decoratis insigne reperitur, quod a Civitate S. Salvatoris Bahiæ usque adeo remotum sit, ut Christianorum multitudo, divino cooperante Spiritu Sancto, ita coaluerit, ut Episcopum Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existens ad illud, ejusque fines citra periculum transmeare, ac aliorum singulorum vultus, ut Episcopum decet inspicere, aliasque partes boni Pastoris in Universum gregem Dominicum curæ suæ commissum exercere nequeat, postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, Oppida, Portus, & loca in illis partibus summis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos Divini, humaneque Juris eatenus expertes opera, & Ministerio variorum Religiosorum, & aliorum vitæ probatæ virorum, & abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & gentilitatis, hæresumque erroribus ac fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitio veri luminis, qui est Christus, & Sanctum Baptistam lavacrum, Sanctæque Matris Ecclesiæ gremium allici curaverant, dictam Civitatem tanquam Regiam suam Proregum suorum Sedem illiusque Diocesis, sumptuosius Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis,

V.

Dat. 22. Nov. 1676. An. 1.

Exordium.

Causæ hujus erectionis.

& sa-

& sacris locis, necnon Ministris Ecclesie locupletaverant, & ornaverant; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugallie, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator, predictorum Regum vestigia, & exempla sequutus, ad illas regiones plurimos verbi Dei Predicatores, & alios doctrina, vitæque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum præcipua quadam sollicitudine, & industria assidue laborantes, notabili impensa sæpius miserat, quorum concionibus, exemplis, & monitis, conversos in eadem fide instrui, & confirmari studuerat, & a fide abhorrentes dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcebat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente clementia, eis in locis sic longe, lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Pastorem qui pro eis animam suam posuit reducendos, majoraque Ecclesiastica Seminaria plantanda novorum Præsulum institutio omnino expediat.

§. 2. Præterea difficile redderetur per tam latam, tamque diffusam Diocesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a Personis Ecclesiasticis, & secularibus recursum habere: Nos qui hodie ex certis tunc expressis causis matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon predicto Principe, & Gubernatore per ejus literas nobis ad hoc humiliter supplicante Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahie eatenus suffraganeam Ecclesiam Ulyssiponen., & dictas Civitatem, & Diocesim, necnon dilectos filios earum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., qui tunc Metropolitanico Jure suberant, ac Oppidum de Olinda, cum certis terminis inferius specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diocesi Sancti Salvatoris Bahie, ita quod posthac inibi tres Dioceses essent, perpetuo segregavimus, divisimus, & separavimus, illaque omnia, & pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac predictæ Ecclesie Ulyssiponen., necnon quoad legem Diocesanam Oppidum prædictum de Olinda cum sua Diocesi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiscopi, etiam pro tempore existentis, Capituli, ac predictæ Ecclesie Sancti Salvatoris Bahie superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, vilitatione, & correctione moderni Venerabilis etiam Fratris nostri Archiepiscopi Ulyssiponen. ad hoc accedente consensu, prorsus exemimus, & liberavimus; necnon Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahie, certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutam, in Metropolitanam, & Sedem Episcopalem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Ecclesie Sedem, & Provincie caput pro uno Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahie nuncupando; necnon Oppidum de Olinda prædictum in Civitatem, & Ecclesiam sub invocatione Sancti Salvatoris ejusdem Oppidi de Olinda in Cathedrali pro uno Episcopo de Olinda nuncupando, qui Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahie pro tempore existentis Metropolitanico Jure subfit, ereximus, & instituvimus, necnon Sancti Salvatoris de Olinda Ecclesia sic in Cathedrali Ecclesiam erecta, Oppidum de Olinda prædictum sic in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & districtus dictæ Provincie de Pernambuco ab Arce Seara inclusive per oram maritimam, & terram intus usque ad Flumen Sancti Francisci, quod inserviet pro termino inter Diocesim de Olinda, & Diocesim Sancti Salvatoris de Bahia pro sua Diocesi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concessimus, & assignavimus, prout etiam in diversis, etiam concessis literis plenius continetur.

§. 3. Dicitum Oppidum Sancti Sebastiani Episcopali, & Civitatis donatione, & titulo dignum judicantes de eorumdem fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Consilio, & assensu similibus, ac de Apostolica potestatis plenitudine, ac predicto Petro Principe, & Gubernatore humiliter supplicante Oppidum Sancti Sebastiani prædictum cum certis terminis inferius specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diocesi Sancti Salvatoris Bahie, ita quod posthac tres inibi Dioceses existant, auctoritate Apostolica perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac predictæ Ecclesie Ulyssiponen., necnon quoad legem Diocesanam Sancti Sebastiani Oppidum prædictum cum infrascripta sua Diocesi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiscopi, & pro tempore existentis, ac Capituli, ac pariter Ecclesie Sancti Salvatoris Bahie superioritate, Jurisdictione, potestate, & correctione, attento consensu dicti moderni Archiepiscopi Ulyssiponen. prorsus exemimus, & liberamus; necnon Oppidum prædictum Sancti Sebastiani in Civitatem, & Parochialem Ecclesiam Sancti Salvatoris ejusdem Sancti Sebastiani prædicti Oppidi in Cathedrali pro uno Episcopo Sancti Sebastiani nuncupando, qui illi præsideat, & illius structuras, & ædificia ampliari, & ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi faciat, & in dicta Ecclesia Sancti Sebastiani, & Civitate, ejusque Diocesi tot dignitates, Canonatus, & Præbendas, aliaque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura quot in eis pro divino cultu, & dictæ Ecclesie Sancti Sebastiani servitio, & Ecclesiastici Cleri decore, ipsi Episcopo Sancti Sebastiani videbuntur convenire de predicti Petri Principis, & pro tempore existent. Regum predictorum consilio, & assensu, & prævia cujuslibet congrua dotatione ab ipsis Petro Principe, & Regibus Portugallie facienda quam primum fieri poterit erigat, & instituat; necnon Episcopalem Jurisdictionem, & potestatem exercere omnia, & singula, quæ ordinis quæque Jurisdictionis, aut cujuslibet alterius muneris Episcopalis sunt, & quæ aliis in Portugallia, & Algarbiorum Regnis, & dominiis constituti Episcopi in suis Ecclesiis Civitas, & Diocesis facere possunt, & debent, facere libere, & licite possit, & debeat, ac in eadem S. Sebastiani sic erecta Ecclesia Episcopalem dignitatem cum Sede, præminentis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus alie Cathedralis Ecclesie hujusmodi de Jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum; necnon Episcopali, & Capitulari Mensis, aliisque Cathedralibus insigniis ad Omnipotentis Dei laudem, & Gloriosissimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiusque Triumphantis Ecclesie gloriæ, & Fidei Catholice exaltationem consilio, & auctoritate similibus perpetuo erigimus, & instituimus, & Sancti Sebastiani Ecclesie Cathedralis, & Sancti Sebastiani Oppidum hujusmodi Civitatis, illiusque Incolas Civium nomine Titulo, & honore decoramus.

§. 4. Necnon eidem Sancti Sebastiani Ecclesie Oppidum Sancti Sebastiani prædictum, sic in Civitatem Sancti Sebastiani erectum pro Civitate, aliaque Oppida, Castra, Villas, Territoria, ac districtus dictæ Provincie Divi Januarii a Capitania Spiritus Sancti inclusive, usque ad Flumen de Plara per oram maritimam, & Terram intus pro sua Diocesi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, Populum pro suis Clero, & Populo concedimus, & assignamus. Non obstante alia separatione, seu dismembratione ejusdem Provincie Divi Januarii olim facta, cum erecta fuerit in administrationem spiritualem a sa. me Gregorio XIII. prædecessore nostro per literas

Præces Petri Principis, & Gubernatoris Regnorum Portugallie, & Algarbiorum.

Erectio d. Oppidi in Civitatem, ejusque Ecclesie Parochialis in Cathedrali.

Diocesis termini assignantur.

Narratur Ecclesiam S. Salvatoris de Bahia erectam fuisse in Metropolitanam.

Ecclesiam Oppidi de Olinda in Cathedrali.

Diocesis termini præscribuntur.

Dos mensæ Episcopalis.

datas 19. Julii 1576., necnon Ecclesiæ prædicti Sancti Sebastiani, ejusque mensæ Episcopali prædictæ pro ejus dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipsum Petrum Principem assignatos, quam quidem summam idem Petrus Princeps de suis propriis, ac pro tempore existentium Regum Portugalliæ redditibus, & specialiter de illis, qui ex ipsa Religione Brasiliæ percipiuntur, gratiose, & irrevocabiler ad hunc effectum donavit, & obtulit, ac solvere quot annis promisit, seu promittit, similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Juspatron. & præsentandi ad d. Ecclesiæ Regibus Portugalliæ conceditur.

§. 5. Et insuper Petro Principi, & Governatori, ac pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus prædictis Juspatronatus, & præsentandi infra annum personas idoneas ad dictam Ecclesiam Sancti Sebastiani videlicet Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiam apud Sedem Apostolicam vacare contigerit per Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem hujusmodi, in ejusdem Sancti Sebastiani Ecclesiæ Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficiendum: Ad majorem vero post Pontificalem, & principales, aliasque Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, necnon Beneficia erigenda etiam per Petrum Principem, & pro tempore existentes Reges hujusmodi, ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda, tam ab eorum primæva erectione postquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis etiam ex quorumcumque personis, etiam apud Sedem eandem vacare contigerit pro tempore existenti Episcopo Sancti Sebastiani prædicto, similiter per eum ad præsentationem prædicti Petri Principis, & pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a Jure præfixum in ipsis dignitatibus, Canonicatibus, & præbendis, ac Beneficiis instituendis, eadem auctoritate perpetuo reservamus, & concedimus.

Declaratur Juspatr. competere ex Donatione, & fundatione, nec ei derogandum.

§. 6. Decernentes Jus Patronatus, & præsentandi hujusmodi Petro Principi, & Governatori, & pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus prædictis ex meris fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eandem, etiam Consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, neque derogatum censei, nisi ipsius Petri Principis, & Governoris, & pro tempore existentium Regum prædictorum ad id expressus accedat assensus, & si aliter quovis modo derogetur, derogationes hujusmodi cum inde sequitis, nullius roboris, vel momenti fore: sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem Sanctæ R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos sedisque prædictæ Nuncios, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & quibusvis aliis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, præsertim quod Ecclesiæ Sancti Salvatoris Brasiliæ prædictæ vacaret, & Pastore suo desituta reperiretur, Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, & ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de non tollendo Jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ulyssiponen., & S. Salvatoris de Bahia Ecclesiarum prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, assignationis, applicationis, approbationis, reservationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto, Decimo Kal. Decembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmatur Decretum Congregationis Concilii, quo decernitur ad Abbatem Commendatarium pertinere approbare Monachos pro audierdis confessionibus sæcularium in Ecclesiis Monasteriorum S. Scholasticæ, & S. Specus Sublacen. Ordinis S. Benedicti nullius Diœcesis Provinciæ Romanæ.

VI.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 27. Nov. 1676. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Proccemium.

Emavit nuper à Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum ad favorem dilecti filii nostri Caroli Barberini ejusdem S. R. E. Diaconi Cardinalis Caroli nuncupati, perpetui Commendatarii Monasteriorum S. Scholasticæ, & facri Specus Sublacen. insimul perpetuo unitorum Ordinis S. Benedicti nullius Diœcesis Provinciæ Romanæ, Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: *Sublacen. Jurisdictionis.*

Exemplum supplicis libelli Eminentissimi Commendatarii.

§. 1. Eminentissimus D. Cardinalis Carolus Barberinus modernus Abbas Commendatarius Sublacen. exponit, qualiter Monachi Ordinis Cassinensis degentes in SS. Monasteriis S. Scholasticæ, & S. Specus insimul unitis Abbatæ Sublacen. pro audiendis Confessionibus sæcularium in Ecclesiis dictorum Monasteriorum consueverunt hucusque approbationem oretenus recipere à Vicario Generali Abbatis Commendatarii pro tempore existentis; quoties enim novus superior Clausstralis regimini eorumdem Monachorum præficeretur, cum primum ipsum Vicarium Generalem inviseret, consuevit semper quosdam ex Monachis, quos ad id munus magis idoneos judicaret, eidem proponere, ut necessariam approbationem pro excipiendis sæcularium Confessionibus, si ita ei videbatur, ab ipso reciperent, prout de facto oretenus, ipsius Vicarii arbitrio recipiebant, duraturam nimirum pro toto tempore regiminis illius superioris, qui illam postulaverat, unde novus superior, novam subinde approbationem pro confessariis petebat.

§. 2. Morem hunc approbandi oretenus Confessarios Eminentissimus Cardinalis Carolus modernus Commendatarius haud satis probavit; ideoque cum illum servari invenisset per ipsius Vicarium, cum cæteris, etiam fere omnibus Confessariis, sive sæcularibus, sive Regularibus suæ Abbatæ, cupiens pro sua pietate, ac zelo præsertim post editas Constitutiones Synodales consultius procedere, Vicario injunxit, ut in posterum ad earumdem Constitutionum præscriptum, omnibus Confessariis, sive Sæcularibus, sive Regularibus facultatem audiendi Confessiones, non alias quam in scriptis concederet singulis semestribus renovandam. Decretum hoc Eminentæ suæ paulo post, ut par erat ad praxim deductum fuit ab ejus Vicario respectu Confessariorum Sæcularium, & etiam aliorum Regularium.

§. 3. Verum